

Jak ten čas letí, když je sranda.

Citát Samuela Becketta jsme nepoužili náhodou. Nacházíme se totiž v jeho rodné zemi, Irsku. Městečko Sligo, které se na čtyři týdny stalo pro naše žáky domovem, leží na pobřeží Atlantiku. Blízkost oceánu prozrazuje i název města, jelikož jeho irský název Sligeach znamená "mnoho mušlí". Kromě slané vůně je zde výrazný i závan historie, pozoruhodným místem je megalitické pohřebiště Carrowmore nebo dominikánský klášter Sligo Abbey, založený ve třináctém století.

Od neděle, kdy jsme přiletěli a ještě tři hodiny cestovali autobusem z Dublinu do Sligo, jsme se prakticky nezastavili. Hned v pondělí ráno jsme absolvovali úvodní schůzku, kde jsme dostali všechny potřebné informace a tak hned získali představu, jak měsíční stáž bude vypadat. V úterý byl první pracovní den. Naši žáci dostali příležitost pracovat ve třech různých zařízeních. Maséři působí ve wellness v Radisson Hotel, žáci oborů zdravotnické lyceum a praktická sestra pracují v Nazareth House, což je zařízení pro seniory, kteří se nemohou o sebe postarat sami. Pomáhají jim proto s ranní hygienou, převlékáním či jídlem, nebo jim jenom dělají společnost, čímž zajišťují jejich bezpečí a komfort. Nejsilnější sestavu, pět dívek, máme v Ann Cartron's Creche, kde místním paním učitelkám pomáhají s péčí o malé děti. Děti jsou zde velice bezprostřední a tak se s našimi žákyněmi okamžitě spřátelily.

Náplň práce má každá ze tří skupin jinou, co je však společné, je spokojenost personálu s našimi žáky. Když o nich mluví, nešetří chválou. Nejvíce oceňují jejich šikovnost a pracovitost, všimli si však i jejich jazykové dovednosti a laskavosti. Irové jsou všeobecně velice otevření, empatie pro ně není jen prázdný pojem, ale přirozená součást života. Jsme cizinci v jejich zemi, ale od prvních chvil nám dávají najevo, že jsme tu vítáni, jak v zaměstnání, tak v rodinách, u kterých bydlíme.

První pracovní týden byl rušný, seznamování s cizí zemí, s novou prací, zkoumání jízdních řádů a pěších tras. Žáci si zatím vedou na výbornou, jsou spokojeni a jistě i po zásluze hrdí sami na sebe, že dokázali vystoupit ze své komfortní zóny a vyrazili do světa. Snad jim po celou dobu stáže bude přát pověstné irské štěstí.

Svetlana Havlíčková

